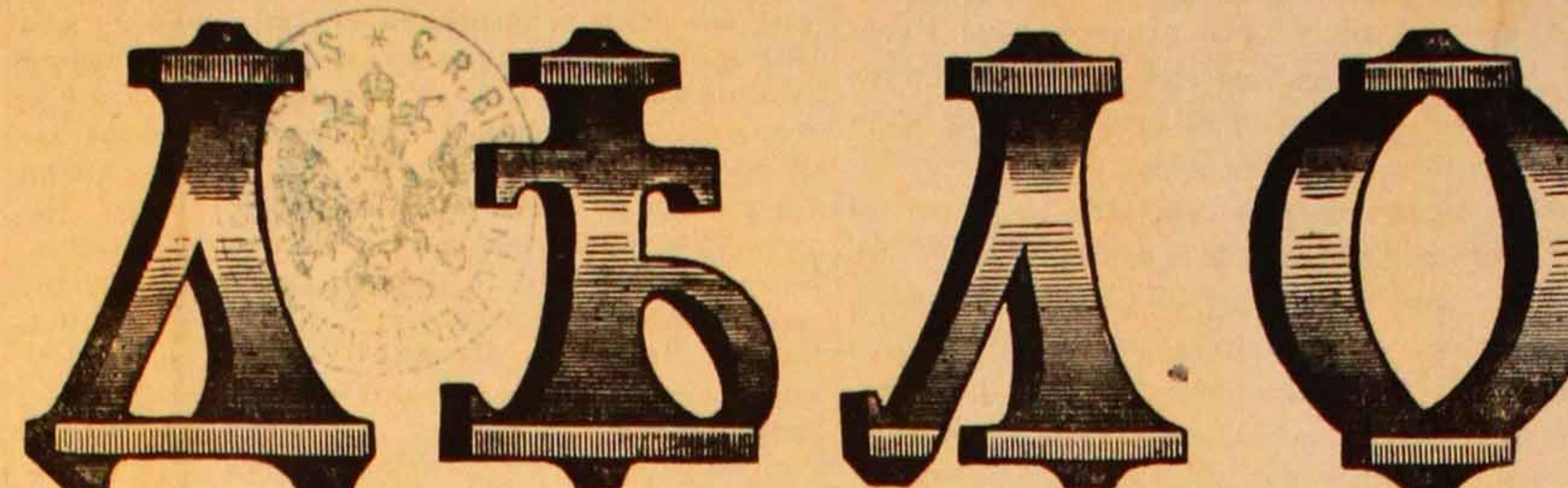

Выходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ рускихъ святъ) о 4-й год. попоз. Литер. додатокъ „Бібліотеки наїзномъ. повѣстей“ выходить по 2 почат. аркушъ кожного 15-го и послѣднаго для кожного мѣсяца.
Редакція, адміністрація и експедиція подъ Ч. 44 улицы Галицка.
Всѣ листы, посылки и рекламиаціи належать пересыпать подъ адресою: редакція адміністрація „Дѣло“ Ч. 44 ул. Галицка.
Рукописи не засыпаются только на поперечне застереженіе.
По одному число стоитъ 12 кр. а. в.
Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. бѣдь одновѣтчно.
Рекламиація неопечатаній вѣльши отъ порта.
Предплату належитъ пересыпать франко (наилучше постовымъ посыпомъ) до: Адміністраціи часописа „Дѣло“ ул. Галицка, Ч. 44

VII. Читателѣвъ въ Россіи просимо мати на уважѣ, що въ вимовѣ *жі*, *б*, *а*—*і*, *и* (въ серединѣ и на концѣ слівъ)—*ы*, *и* (на початку слівъ и по самогласныхъ) = *і*, *б* (на початку слівъ) = *ві*.

Въ 1883 роцѣ выходить „Дѣло“ три разы на тиждень, що вторника, четверга и суботы. Условія предплаты поданій на заголовкомъ листѣ. Тамже подана такожъ предплата цѣна „Бібліотеки наїзномъ повѣстей“.

Уваги надъ найновѣйшими СПРАВОЗДАЙМАМИ ПОСОЛЬСКИМИ.

I.

Велика рѣчь — житѣ! Мислячого и видачного чоловѣка оно бѣльше навчитъ, нѣжъ найдотенійшій комбинаціи и спекуляції. И конечно, — бо оно же пѣдає мысленю найважнѣйшу пѣдпору — факты. Оно же демонструє *ad oculos*, котра въ комбинації нашого мысленя має найбѣльше живої правды въ себѣ. Два дуже характеристичній и важній факти зайшли послѣдніми дніми въ нашумъ сподѣльно-политичнѣмъ житїю: справовданье посольске гр. Круковецкаго и справовданье п. Вольфарта. Тѣ два справовданія пѣдає кождымъ взглядомъ такъ контрастують съ собою, що стоить приглянутися имъ близше, особливо знаючи, що они оба вийшли якобы въ одного табору.

Посоль гр. Круковецкаго знаний вже бѣдь давна нашїй и польской публіцѣ въ симпатичної сторони. Щирый, правдомовный и отвертый, обдареный въ природѣ великою долю того теплого и порываючого гумору, надъ все лыбачій незалежностъ гр. Круковецкаго пѣдає цѣлои бувши каденції соймової бувь справдѣ „бѣльши крукомъ“ середъ польскихъ послѣдств. Середъ ихъ хитри, тысячными, и то не за всѣдги чистыми взглядами обпутаної политики репрезентувань бѣль голось здорового розуму. Онъ бувъ майже однѣсѣнкій въ помѣжъ польскихъ послѣдств, котрый спріявъ Русинамъ въ соймѣ — коли не брати въ рахунокъ бѣль сподѣльно-прихильности гр. В. Дѣдушицкаго. Гр. Круковецкій пѣданъ докладно, що заступаючи интересы селянскій, треба стояти на становищѣ селянина, — и цѣле его посольске справовданье, якъ кождый бачить, свѣдчить выразно, що бѣль справдѣ въ почути своего обовязку взглядомъ выборцѣвъ поставився на тѣмъ становищи. Онъ промовляє яко грунтовый чоловѣкъ до грунтовыхъ людей и видить въ заходахъ „Kola polsko-ого“ въ Вѣдніи именно анти-краеву, анти-грунтову политику, политику прислужництва чужимъ людямъ, дбаючи только о свои власній интересы. Задялъ того бѣль и поветавъ такъ остро на тулу политику, добре чуючи, що она шкодить не только Русинамъ, але и Полякамъ, не только селянамъ та мѣщанамъ, але и шляхтѣ. Божъ коли въ загалѣ шляхта, т. в. великий посѣдатель — має якусь рацио быту, то только таку, щобъ солидаризувочись съ народомъ, охороняючи его и економично и умислово бѣдь постороннаго неволення та взыскаванья, всѣми своими великими силами провадила той народъ по доворѣ поступу, просвѣтъ, политичнаго, національнаго и сподѣльного самопознання. Посѣдаючи много, шляхта повинна и давати много, давати именно тому народови, въ котрого выросла и котрого працею жїє. А только даючи много тому народови она має право и бѣдь него надѣйтися — довѣрія и прихильности. Шляхта, котра забула о тѣмъ, що великий права на любовь народну здобуваются только поношениемъ великихъ обовязкѣвъ взглядомъ народу, — тая шляхта згубила почути свого становища, перестала бути шляхтою, ты-

ми „die Edlen eines Volkes“, якими она повинна и такъ легко може статися.

Наша польска шляхта, сидяча на рускѣ земли, съ дуже малыми вынятками належить именно до той категоріи нешляхотної, здегеверованої шляхты. Она въ давнинѣ бѣдвалася бѣдь традиції того „грунту“, на котрѣмъ выросла, выеманцировалася бѣдь почути своихъ обовязкѣвъ для того грунту, и коли выдаває много, то хиба на пустѣ и руйнующій забавы та выставы въ Парижи, Баденъ-Баденѣ та Ницѣ. Она съ погордою бѣвертася бѣдь своего єдино природного и здорового грунту — бѣдь люду, смѣється въ его звичаївъ, мовы, пѣсни и традиції, — она въ краю напомѣтъ аванса съ собою въ тѣсніи клику и кинулась провадити свою політику на власну руку, по-литику не народну, не краеву, а каство-шляхетску, експланаторску и дегенеруючу. Она поставила въ суперечности и економичної и національнїй и громадской дѣбрь супротивъ хаты, велику власнѣсть супротивъ малої, и тая суперечность єсть кардинальною точкою, головною осью всїхъ єї политики. И якимъ же правомъ пѣса того шляхта таї домагається „агоды мѣжъ дворами и хатами“? Якимъ правомъ апелює она до сподѣльности интересовъ в традиції, коли сама розбрала ту єї сподѣльность? Якимъ правомъ домагається довѣрія и любови у народа, коли сама дась ему только погорду та руйнованье, дась ему „раны и скоріоны“? Волику правду сказавъ одинъ въ найчестнѣйшихъ репрезентантѣвъ нашої рускої шляхты, пок. Иванъ Федоровичъ, до тихъ пановъ: „Коли вы не будете признаватися до той землѣ и до тогу люду, то тимте собѣ, що черезъ то вы самі себе робите сердъ него колъниетами, заграницнѣмъ товаромъ. Не загадуючи вже о досытѣ темнѣй минувности вашїй — чи же не робите вы все, що можна, щобъ сей людь ображати въ его найсвятѣйшихъ чувствахъ? Церкви єго обминаєте и ганьбите, якъ колибъ Богъ ихъ не бувъ вашимъ Богомъ; священникъ єго упослѣдуєте, якъ коли бъ они не мали того самого помазання, що й ваши; обряда его и мову его и вашихъ прадѣтцѣвъ высмѣяєте. Живучи на селѣ, где крѣмъ колькохъ особъ въ дворѣ вѣдь говорять по рускѣ, вы предѣвъ не знаєте мовы свого люду. Его література и богата музика єсть вамъ менше знакома и менше цѣкава, нѣжъ чужимъ далекимъ народамъ, котрый его тужливими пѣснями такъ дуже любуются.“ („Afoguzmu Jana Fedorowicza“, Krakow, 1873.)

То, що Иванъ Федоровичъ сказавъ передъ 15 роками, — не стратило и нынѣ свои жи-вотрепечущій правди, а навѣтъ наша шляхта поступила єще о колько кроковъ дальше по доворѣ бѣчуженія бѣдь народа, и сталаася по своемъ стремленимъ, по своїй политицѣ, по своему житїю — нѣчимъ бѣльше, якъ буржуазію грунтовою, громадою великихъ капіталістовъ, для котрýchъ грунтъ самъ собою лише только має гарості, якъ отпovѣдне число листовъ заставныхъ по бѣжучомъ курсѣ, для котрýchъ вѣдь живій соки и традиції и аванса тогу грунту стались митологію, пересудомъ. „Середъ неперегляднихъ ландѣвъ Червоной Руси — говорить на другомъ мѣсци Федоровичъ — роскинулись обширній села, въ кождомъ колькохъ тисячъ жителївъ, говорячихъ вѣковѣчно тогу краю мовою. А посередъ тихъ автохтоновъ, замешкуючихъ тую землю въ давнинѣ, постійно, — єсть тамъ жи-їнка людей въ дворѣ, котрый вироджуються и випроваджуються, якъ купцѣ на Улашківскому ярмарку: разъ Ляхъ, за Ляхомъ Жидъ, а за Жидомъ зновъ Ляхъ або Нѣмецъ. Кождый зъ нихъ має чужу мову, чужій строй, чужу вѣру и обычай. О службу божу не дась, а до христіанна говорить, якъ до собаки. „А ідижъ собѣ тамъ, бѣки прїшовъ, заволоко!“ — такъ до чоловѣка въ дворѣ поговорює нынѣ музикъ на Руси, въ почути єївши приналежно-

сти историчной на рускѣ земли.“ („Afoguzmu“ стор. XII—XIII.)

Чиже диво, що у людей, кетрій заховують якісъ аванса съ народомъ, котрый въ шляхощтвѣ бачуть такожъ якісъ обовязаки, — що у такихъ людей, якъ пок. Иванъ Федоровичъ и якъ гр. Круковецкій, поступованье загалу нашої шляхты мусить будити гнѣвъ и индигнацію, яко поступованье нешляхотне и нерозвумне, бо пѣдкопуоче въ самій основѣ рацію бути всікої шляхты. „Шляхта тогудь только має громадску рацію быту, коли дворы єї дѣлають якъ стації, якъ розсадники високої культури и випльвують на пѣднесене цивилизації и моральности („Afoguzmu“ ст. XIV). А мѣжъ тимъ они теперѣ дѣлають якъ разъ противно!

Зъ сказаного доси понятно буде, для чого Круковецкій въ своїмъ недавніомъ виступленію въ „Towarzystwie gospodarskis“¹, а такожъ въ посольскомъ справо-зданію такъ остро и безваглядно выражався о нашїй шляхтѣ. Мы понимаемо, що єї мусѣло єго коштувати не мало борбы — кинути такъ отверто и смѣло рукаючи цѣлой коалиції нашої вбуржуазованої шляхты. Але тымъ бѣльше мусить потѣшити насъ виступленіе гр. Круковецкого. Оно довѣдно показає намъ, що єї має въ собѣ внутрѣнне житїе, пливуче въ здорового грунту, тогудь майоризованъ та парламентарнми крючками убити не можна, — що наша справа народна, такъ якъ таї живи-на, забита въ одиомъ мѣсци, прорѣжеся въ другомъ и то тамъ, где тогудь найменше можна було надѣйтися. Правда, гр. Круковецкій не виска-зувъ отверто своїхъ поглядѣвъ на справу рускѣ, але цѣле єго поступованье въ соймѣ, цѣла єго остра критика польскої шляхты ставить єго въ нашихъ очахъ високо. Треба зважити, що навѣтъ жаденъ зъ нашихъ рускихъ послѣдствъ нѣколи не здобуває на таку основу и острру бѣду... Мы надѣмося, що стрѣтивши єще принятие мѣжъ Русинами, гр. Круковецкій пѣдає єще дальше и въ чисто національнѣхъ пѣтанняхъ, и на случай поновного выбору становища смѣлымъ и способнѣмъ речникомъ нашої справы. Мы закінчимо свої уваги о тѣмъ справо-зданію дуже важними словами Ивана Федоровича, котрый бодайбы взяла собѣ до сердца здорова и тверезомисляча частина нашої шляхты, яко репрезентантъ котрої виступавъ гр. Круковецкій. „Гдесь на десять тысячъ одинъ пѣнавъ, що треба засвѣдчiti свою принадлежнѣсть до грунту, на котрому жїє, не хоти-ти бути на нѣмъ чужовемцемъ; що треба солидаризувочись съ народомъ, що конець кѣн-цѣвъ на Руси можна бути только Русиномъ або чужовемцемъ! Иного выходу шляхта на Руси не має. Коли хоче заховати свою виключну польщину, то нехай иде на Маазури, где буде представляти дѣйстивно елементъ мѣсцевый. А коли хоче отстatisя на рускѣ земли и жити сердъ руского народа, то мусить зважити єсть нимъ и звѣдинити съ нимъ, щобъ не стояти въ супер-чности съ народомъ, сердъ котрого про-буває“. („Afoguzmu“ ст. XIII.)

Бесѣда посла о. Озаркевича,
выголосена на засѣданнію зъ днія 8-го марта 1883
при дебатѣ надъ титуломъ бюджету „школы
середнїй“.

Я записався до голосу надъ титуломъ „школы середнїй“, щобъ порушити гдѣнѣй отношення, котрій своюю важнестю повинний звернути на себе увагу найвишої власти наукової. Буду говорити коротко, позаякъ довѣдь выводы вымагали бы богато часу, а згаданію отношення мусить бути порушений при дебатѣ спеціальнїй.

Въ ц. к. вишої гимназії въ Чернівцяхъ удѣляє науку религії въ всѣхъ 8 класахъ колькохъ катихитовъ отповѣдно до вѣро-исповѣдання и народності учениківъ, а только

Предплатна на „Дѣло“ для Астриї: Для Россіи на цѣлый рѣкъ . . . 12 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл. на пѣрв. року . . . 6 зр. на пѣрв. року . . . 6 рубл. на четверт. року . . . 3 зр. на четверт. року . . . 3 рубл. въ цѣл. року . . . 16 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл. на пѣрв. року . . . 8 зр. на пѣрв. року . . . 8 рубл. на четверт. року . . . 4 зр. на четверт. року . . . 4 рубл. на саму додатокъ: на цѣлый рѣкъ . . . 5 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 5 рубл. на пѣрв. року . . . 250 з. на пѣрв. року . . . 250 з. на четверт. року . . . 1-25 з. на пѣлый рѣкъ . . . 6 зр.

Для Заграницы, окрімъ Россіи:
на цѣлый рѣкъ . . . 15 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 15 рубл. на пѣрв. року . . . 750 з. на пѣрв. року . . . 750 рубл. на четверт. року . . . 375 з. на четверт. року . . . 375 рубл. въ цѣл. року . . . 19 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 6 зр.

въ матеріомъ рускимъ, а въ польскомъ языцѣ. Ширше надъ тымъ фактъ разводится уважаю алишнмъ, бо пояснивъ его докладно вже пос. Кулачковскій на 80 засѣданію рады державной 24 цвѣтня 1880 и предложивъ отпра- вѣдну революцію, которую переказано тогда комиссии бюджетовой. — Революція тая, якъ мы чули въ справоуданіи комиссии бюджетовои, перешла дальше до комиссии школьніи, однакъ до нынѣ не маємо о бы судьбѣ иѣакой вѣткіи. Чтобы отже зарадити надѣжностію, который тутъ я представивъ, предкладаю выс. палатѣ слѣдующій революціи ласкаю увагляднити (читат): „Вызываюсь выс. правительство зарядити: 1) чтобы еще въ бѣжучомъ роцѣ школьніи заведеніи были въ всѣхъ класахъ ц. к. гимн. въ Черновцахъ выклады религіи для гр. к. молодѣжи черезъ катихита гр. к. обряда; 2) чтобы въ ц. к. гимн. Францъ-Іосифа во Львовѣ заведеніемъ бувъ для системизованои вже замѣты науки гр. к. религіи языкъ выкладовыи рускій.“

При той случайности позволю себѣ поднести еще одинъ фактъ. Въ ц. к. іѣмецкой гимназіи во Львовѣ, которая мае кроме учениковъ польской такожъ и учениковъ рускои народности, существуетъ вѣчай, что тѣло учительске купує що року въ призначеннаго на сефонду, до котого входитъ такожъ, якъ вѣтсто, вкладки учениковъ при вписахъ, польскій, рускій и іѣмецкій книжки до библіотеки для учениковъ, котрый узнаетъ отпра- вленіемъ, а опосля предкладаю инспекторови краевому только выказъ закупленыхъ книжокъ. Супротивъ того выдала галицка рада школьніи краева разпорядженіе въ 30 падолиста 1881 ч. 12324, въ мысль котого мае тѣло учительске на будуще примѣрники книжокъ рускіхъ, але только рускіхъ, наперѣдъ радѣ школьніи краевої предкладати, и только та книжки рускій може оттакъ тѣло учительске закупити, котрый рада шк. кр. въ пробныхъ примѣрникахъ выбере и апробує. Згадане разпорядженіе не обовязує тѣла учительскаго при закупинѣ книжокъ іѣмецкихъ и польскихъ, таї книжки може оно купувати безъ попереднои апробати, и лишь въ выкаѣ о закупленю ихъ раду шк. кр. увѣдомляти. Наслѣдство тогоразорядженія было таке, что въ текучомъ роцѣ школьніи тѣло учительске не закупило анѣ одной рускои книжки для библіотеки. Оно боялось именно купувати въ фонду библіотечного пробнаго примѣрника, чтобы не мусѣло сего купна опосля по можливомъ откіненю тыхъ примѣрниковъ чрезъ раду шк. кр. власнімъ грошемъ покривати. Въ той спосѣбъ прогнано рускій книжки въ гимназіальніи библіотеки, чтобы рускій молодѣжи школьній познаніе рѣднои литературы унemoжливити. Супротивъ сего факту зволить правительство прійти намъ въ помочь, и на пѣдставѣ основныхъ законовъ державныхъ зберегчи народній права Русиновъ. (Браво! браво! въ лѣвицѣ).

ДОПИСИ.

Отъ Яворова.

(Польскій комитетъ передвыборной и гр. Шептыцкій.) Прочитавши въ 58 ч. „Dzien. Polsk.“ дописъ въ Яворова, обойшла такъ мене, якъ моихъ друговъ и одномышленниковъ таї вѣсть, что польскій комитетъ передвыборной въ округа Яворовъ-Краковецъ въ горы накидавъ намъ Русинамъ своего кандидата безъ взгляду на то, чи мы на кандидатуру его годимся, чи иѣ. Принята въ горы засада верховодачои аристократичнои клики, что только чоловѣкъ такій може бути представителемъ народа чи въ с. й. чи въ думѣ державной, котрого имѧ вачитася до „plejady swietnych nazwisk“, руково-дила мабуть и сего разу комитетомъ польскимъ для округа Яворовъ-Краковецъ, коли бнъ ухвалить приняти кандидатуру п. гр. Яна Шептыцкого, „wychodzącego z rodu starodawnych Rusinów“ и будто „cieszącego się rozweselniem zaufaniem“. Таке поступованье передвыборного польского комитету мусѣло настъ Русиновъ дуже доткнути. Замѣсть выслушати тую партію, котрой властиво прислугує право диктувати, кого выбрать, — комитетъ накидавъ намъ чоловѣка, котрый якъ властитель болѣшои посѣлости не знає анѣ потребъ, анѣ дозмаганъ нашихъ... Шо гр. Янъ Шептыцкій „походитъ въ стародавного роду руского“ — се найпустѣвша въ свѣтѣ фраза, скавати въ раїнѣ „блага“, котрою нынѣ дастся хиба

идіть, ошломити. Тажъ и п. Гулимка чвавився, що есть въ роду и пересвѣдченія Русиномъ..., а по своїмъ выборѣ показавъ Русинамъ „дулю“... Мы вже за старѣ, щоби мали вѣрити фарбованымъ лисамъ.

Що до личности п. гр. Шептыцкого, то кажемо: може бути, що бнъ есть „нѣчого собѣ чоловѣкъ“, але далеко ему до того, щоби мѣгъ бути добрымъ представителемъ той части людности яворовскаго выборчаго округа, котрои поносилъ и поносить найбѣльшій тягарѣ, и котори заступати нѣкто іншій не може, якъ чоловѣкъ належачий такъ становищемъ якъ обовязками своими до той клясы. Протестуемо отже явно и отверго противъ кандидатуры гр. Шептыцкого, яко родового магната. Насть научивъ вже досвѣдъ. Мы поучилися достаточно отъ хочбы въ минувшои каденції соймовои, чи то интересы заступали паны, выбраній въ курій дробныхъ посѣлостей. Мы, найменше упривileїваний, будемъ себѣ выбирати посла такого, котрый по нашѣй думцѣ и по нашомъ сердцю. Мы мусимъ и будемъ агитували противъ кандидатуры гр. Шептыцкого, — въ горы однакъ заставчевъ, що спосѣбъ нашои агитациї буде честный и правыи, не подкупствомъ, не клеветою, а правою. Нашому простолюдини нови поволи вже отвираються очи, котои ему другъ, а кто его ворогъ. Мы подамо підъ его розвагу цириу правду и мавъ надѣю, що бнъ еси сїїнитъ и не дається заманити такими фразами, якъ виспѣвша „Dziennik Polski“ о „rochodenii“ гр. Шептыцкого.

К. Г. за многихъ.

Зъ надъ Золотои Липы.

(Загальний збір членівъ „Рускої Бурси“ и музикально-декламаційний вечерь въ память ХХІІ роковин смерти Т. Шевченка въ Бережанахъ.) День 6 л. марта с. р. на дово гостинціи въ мілді памяті у невеличкого кружка бережанскихъ Русиновъ. Точно по словамъ запрошена, розвсланого всѣй доокрестнѣй и мѣсцевѣй интелигенції, о год. 5 передъ вечеромъ отбувся въ сали рады повѣтовои загальний зборъ членівъ рускої бурсы въ Бережанахъ. Зборалося около 40 членівъ; межи ними бачили мы Вп. Михаила Медыцкого, помѣщикія въ Александровки и колькохъ селянъ. По открытию засѣданія черезъ о. предѣдателя настуцило справо-даніе секретаря и касієра. Важнѣйшои подносимъ єще Ѷо. Въ протигу минувшого року члены выдѣлу отбули въ засѣданіи и роздумували надъ средствами до побольщенія фондѣвъ. Въ той цѣли удаванося до рускіхъ заведеній, до радъ повѣтовоихъ, и пукано до сердца маючихъ людей. До сего часу старанія тиї увѣнчалися о столько добрымъ успѣхомъ, що хв. товариство рѣльчино-кредитове заведеніе во Львовѣ присяло книжку вкладкову на 50 зр., а хв. рада повѣтовои въ Рогатинѣ единоразовыи датокъ въ квотѣ 100 зр. На прочі прошено або не отписано, або дано отмовну отпра-вѣ. Зъ вкладокъ членъвъ и въ добровольческихъ жертивахъ, фондъ рускої бурсы въ минувшомъ роцѣ значно побольшившися, бо якъ въ справо-даніи касієра довѣдомо, досягнувъ єще съ днемъ 5 л. марта с. р. висоты 858 зр. 85 кр. готовыхъ грошей, вложенныхъ до касы ощадности філії общого рѣльчино-кред. заведенія въ Бережанахъ. — Оболя приступлено до выбору нового вѣдѣла. Предѣдателемъ выбрано на слѣдуючій роцѣ о. катихъ. Михаила Соневицкого, а до выдѣлу: о. Володимира Чировскаго въ Бабинець, о. Иларіона Стеткевича въ Божикову, о. Іосифа Лужницкого въ Жукову, о. Михаила Глѣбовицкого въ Бережанѣ, п. Петра Дуткевича, професора гимн., п. Льва Ропицкого, начальника філії общ. рѣльчино-кред. заведенія, п. Юл. Насальского, проф. гимн. и п. І. Волчука, професора гимн. Заступниками выдѣловыхъ выбрано: о. Іос. Макогоньского въ Липицѣ, о. Мих. Громницкого въ Мечищевѣ, о. Мих. Лотоцкого, игумена Ч. В. въ Краснопущи и п. Дан. Сарачиньского, начальника почты въ Бережанахъ. (Выбраний выдѣлъ 11 л. марта с. р. уконституовався такъ, що о. М. Глѣбовицкого выбрано мѣстно-предѣдателемъ, п. Льва Ропицкого секретаремъ и п. Юл. Насальского касієромъ). По висяченю гдокотрьхъ интерпелаций предѣдатель закривъ вѣбрање, запросивши всѣхъ присутніхъ на вѣчерокъ музикальный, заповѣдженій на год. 7½ вѣчеромъ.

Вже самъ фактъ, що заповѣдженій на той день вѣчерокъ музикальный мimo рѣжно-родныхъ перепонъ въ конці таки отбувся, мусить кожного широ міслячого Русина радостю напоинти, тымъ бльшо, що здавалося, якобы мѣсцева и окрестна Русь розкошувала въ сїї, въ якій бтъ дотвіхъ вже часѣвъ була попала. Однакъ се бувъ лиши сонця; а по сїї, хотійби и наймільшомъ конечно здо-ровому чоловѣкови пробудитися до працѣ. На перший — справдѣ несмѣтый — покликъ бережанскихъ Русиновъ збралися патріоты и патріотки нанѣть и въ подальшихъ сторонѣ, и заявили передъ сїїтъмъ, що „въ свой хатѣ свою правду и силу и воля“. — Не будемъ тутъ разводитися надъ описаньми вѣчерка музикального. Въ томъ ваглядѣ помѣщицій же

гдеякъ уваги въ новинкахъ ч. 24 „Дѣла“. Не можемъ однакъ поминути згадки про о. Іосифа Витошиньского, приходника Денисова, котрый съ своимъ хоромъ бувъ истинною окрасою цѣлью забавы. Хоръ сей складався въ 10 молодѣжъ-селянъ денисівськихъ, котрѣхъ имена подаюмо до публичної вѣдомости: Петро Дѣдичъ (бліжній сопрані), Дмитро Васильєвъ, Михаїло Кничель, Стефанъ Павлишинъ, Никола Дубельинъ, Гринь Гурекій, Кость Самиця, Василь Вареница, Іванъ Овчаръ и Петро Самиця. Справдѣ мусимъ подивляти трудъ и вытревалостъ Вп. Іосифа, въ котру узброниша. закимъ удалило ему зложити хоръ и допровадити его до того совершенства и висоты, якъ мы чули на вчера. Найзвавятѣйшій вороги, и тіи въ помежи своихъ, що сумнівалися, чи селянинъ хоръ отповѣсти своїмъ задачамъ, мусѣли чоломъ ударити передъ жалівною волею и працею, що увѣнчалася таки красными та прекрасными плодами. Тоже одушевлена и очарована публичность вынагородила спіїваковъ громкими рукооплесканями, а голосомъ всклики „Славно! славно!“ не умовали. Всюда въ всѣхъ устахъ було възвалено: „Бога! слава! слава! слава!“

и Галичинѣ макотъ отбутися передъ тымъ вѣдомъ. Соймъ дальматинський, котрый тамтого роздовшій часъ, якъ звичайно.

Засѣданія палати пановъ отбуваются дальшими друге читанье проекту закона о державнѣйшої податкѣ и выдаткѣ державныхъ земельніи сїїтъмъ сопрѣдѣлії. Тиесу, въ котрой палата участіе представителій всѣхъ партій. Предметомъ нарадъ бувъ законъ для школъ середніхъ.

(Боснія и Герцеговина) Зъ Серава пишутъ до „N. fr. Presse“: „Наближаючися весна єсть для польвъ острова балканського дуже критичнимъ моментомъ, позаякъ єъ весною починаються тутъ звичайно нові напоїкі и забуренія. Для того правительство Боснії и Герцеговини звертає на кожный рухъ людности бачну увагу. Єдавно розбігла вѣсть о розрухахъ въ долинѣ Наренти. Правительство вислато сейчасъ тантмъ корпусъ войсковий, — вѣсть однакъ показалася безпідставною; въ цѣлому краю напушили супокой. Важною рѣчю єсть то, що зими нема въ Боснії и Герцеговинѣ анѣ одни банди повстанціївъ; всѣ розбито, а лиши поодинокій звяготає гдекуды по горахъ. Крадії і рабунки лучаються дуже рѣдко. При той вѣдомъ всѣ таки отбувалися рожевими позаякъ постороння агитациї не перестає, а звертаючи бѣглець не єуть вольними бтъ небезпечніхъ для загального порядку намѣреній.“

ЗАГРАНИЦЯ.

Франція. День 18 марта с. р. яко роції комуви парижкои проминувъ спокойно. Анархисти французь мимо, що залога мѣста Париж єсть таєльно дуже мала (виносить 12.000 людей) не поважилися виступати явно. Супокой анархистами бувъ таї великій, що сего роції навѣтъ на кладбище Перль-Леш, где спочивають поляглі герой зъ р. 1871, не прішло въ якіхъ маніфестацій. Въ департаментахъ такоже було спокойно, и только въ мѣстѣ Ребе хотіли комунисти робити демонстрації, але позаштуршувавши 8 особъ не приволила изъ широкихъ рухъ. Въ Ст.-Етієнъ позиривали анархисти на суботу на недѣлю плякати, взываючи робітниківъ не маючихъ занять на зборѣ на площа Вильбельфъ. На той площа мали комунисти зажадати бтъ мѣскої ради установленія вартаради народнихъ. Поліція позідирала плякати; анархисти не зайдлися на вказане мѣсто. Кабінетъ Ферріо боявся розрухъ и здѣлого приготовлення до енергичного виступу въ случаї неспокойствъ. Вже передъ 18 марта зало правительство арештувало колькохъ провідниківъ анархистівъ въ Парижі, а въ Реймсѣ розштовано 5 особъ. Публіка такоже малася остерожності передъ днемъ 18 марта. Гдяєвши стілъ домовъ недалеко палати Бурбоновъ, позамікавши склепи въ своихъ домахъ. Слюсарі зревидували замки въ кратахъ доокола палацю Люксембургскому. До загального попоху призначено 1000 фунтівъ штерлинговъ нагороды за подобний спосіб, въ якій можна знати злочинцівъ. Сконституовано доси, чи динамітъ підложено підъ помостъ, чи викино черезъ бкно. Публіка отдає громадно будовлю знищено експлозію. „шес“ пише, що минула вже пора лагодніхъ средствъ въ Ірландії, нинѣ лишлася одна дорога въходу; треба знати „політичнѣсть“, і єї приклонниківъ. Якъ доносятъ англійські газети, феніяне мали призначеніе оновлення єго дѣла. Сими днами поповнено убийство политичне въ Лондонѣ.

Англія. Доси не викрито єще тихъ зчинцівъ, що заподіяли позлѣдніу експлозію въ Лондонѣ. Правительство англійське виснажило 1000 фунтівъ штерлинговъ нагороды за подобний спосіб, въ якій можна знати злочинцівъ. Публіка отдає громадно будовлю знищено експлозію. „шес“ пише, що минула вже пора лагодніхъ средствъ въ Ірландії, нинѣ лишлася одна дорога въходу; треба знати „політичнѣсть“, і єї приклонниківъ. Якъ доносятъ англійські газети, феніяне мали призначеніе оновлення єго дѣла. Сими днами поповнено убийство политичне въ Лондонѣ.

Італія. На засѣданію консисторійському дні 15 марта с. р. преконизувавши папа єпископъ десять епископівъ а межи ними для католицької епархії католицькихъ епархій въ Россії сїїтъмъ: Епископъ влоцлавсько-калисійский ко. Венціт Пашель именованый митрополитомъ влоцлавськимъ; татулярій епископъ еленополітанський Александръ Гингговъ епископомъ могилевсько-луцко-житомирській епископомъ полоцькимъ; вроцлавсько-калисійский епископъ Іоаннъ Симонъ Козловскій, професоръ художній римської кат. академії въ Петербурзѣ; епископомъ въ Вильнѣ именованый ко. Кароль Геневецькій ректоръ семінарії въ Петербурзѣ; епископомъ сандомирськимъ зоставъ ко. Антонъ Симоновичъ доцентъ титуларній епископъ въ Малопольському; титуларній епископъ въ Козловскій. Александеръ Гингговъ епископомъ Касперъ Боровскій зоставъ епископомъ полоцькимъ; вроцлавсько-калисійский епископомъ зоставъ ко. Александръ Іоаннъ Симоновичъ доцентъ титуларній епископъ въ Малопольському; титуларній епископъ въ Козловскій. Симонъ Козловскій, професоръ художній римської кат. академії въ Петербурзѣ; епископомъ въ Вильнѣ именованый ко. Кароль Геневецькій ректоръ семінарії въ Петербурзѣ; епископомъ сандомирськимъ зоставъ ко. Антонъ Симоновичъ доцентъ т

анкеты. Гдеякі члены коміоій вносили, щобы розтягнути анкету и на працу горничу, особливо працу роботниківъ въ салинахъ. Противъ сему выступивъ министеръ торговлѣ и пос. Ригеръ. По довшой дебатѣ принято при голосованю по-выше внесеніе.

(Пос. Германъ) поставивъ на заѣданю рады держ. зъ 20 с. м. внебене, щобы увольнити отъ податку на 30 лѣтъ такій домы роботничий, котрый не мѣстять въ собѣ больше двохъ помешканъ съ рѣчнымъ чиншомъ наибѣльше 100 зр., и котрыхъ властителъ зъобовяжутся отступити домы тѣ на власнѣсть своимъ чиншовникамъ за оплатою вартости въ 30 рѣчныхъ амортизаційныхъ ратахъ съ "отсоками" найвысше 5%. Внесене тое важне тымъ, що стоитъ рѣлучности съ способами запобѣгающими шкодливымъ наслѣдкамъ т. зв. ренты домовои, котра особливо въ великихъ мѣстахъ дася дуже доткливо чути убогой части населеня.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Англійскій дневники подаютъ слѣдующу вѣдомость: Въ середиѣ Азіи межи Индіями а россійскимъ Туркестаномъ вытворилася нова музулманьска держава, котра отограе имовѣрно въ будучности велику ролю въ борбѣ межи Россією а Англією о панованье надъ Азією. Чотыры ханаты: Кулябъ, Дарвай, Васса и Шудумани, замешкали суть по большої части черезъ Киргизовъ, а по части черезъ ишій турецкій народы, котрій були доси въ зависимости отъ Бухары и Афганистану. На чолѣ кождого ханату стоять емиръ. Доси ханъ Афганистану мѣшався часто въ внутрѣшній справы тыхъ четырохъ ханатовъ. Щобы разъ на все сему зарадити, выбрали емиры тыхъ ханатовъ емира кулябскаго Надѣ-Кушу своимъ начальникомъ и проводникомъ. Въ сей способъ утворився новый независимый великий и сильный ханатъ, котрый ставъ отъ разу однымъ зъ первыхъ ханатовъ середной Азіи.

Нѣмеччина. Квестія потройного европейскаго союза стоитъ все еще у дневниковъ на порядку дневномъ; кожда менша чи больша газета посвящае той справѣ многїй уваги. Найбольше говоритьъ о томъ праса нѣмецка, котра поольдными

вортъ о томъ праса нѣмецка, котра послѣдніми часами головно боронитъ того союза, а выступае якъ найострѣйше противъ всѣхъ критикъ, такъ парискихъ, якъ и англійскихъ газетъ. Министеріальний берлинський органъ „Post“ такъ пише о тѣмъ союзѣ: Франція мала надѣю, що Італія дастесь ужити до обезсилення Австріи, но сталося інакше. Въ кругахъ французкихъ політиковъ певно що не ма по той причинѣ радости. Італія мусѣла вконецъ прйті до того цересвѣдченя, що

мусъла вконецъ прійти до того пересвѣдченя, що въ Франціи все переняте духомъ воинскимъ, а гадка вывдяки Нѣмеччинѣ за 1871 рокъ не сходила нѣколи зъ пляну, була она и есть идеаломъ французского народа. Идеалъ сей, хоть и якъ замаскованый, мавъ на цѣли передъ всѣмъ выманье Нѣмеччини зъ европейскихъ державъ. Но Франція на всякий случай повинна роздумати, чи має она досыть силы до вымѣрення такъ сильного удара. Nat. Ztg. перечить сему, будьтобы союзъ бувъ исключно противъ Франції вымѣреный. Дневникъ сей пише, що сей союзъ есть чисто отпорного характеру. Fremdenblatt подемизує съ газетою „Times“, подносячи, що інформаціи Тішес-бвъ, будьтобы Нѣмеччина, Австрія и Італія вже въ надолистѣ трактовали съ собою о нынѣшнѣмъ союзѣ, суть цѣлкомъ безпідставними. — Будь що будь однакъ голосы въ той справѣ суть дуже подѣленій. Фактомъ есть, що союзъ дѣйстно существуете, бо Тиса ажъ надто ясно говоривъ о томъ въ угорскому парламенту и на радѣ угорскихъ министрівъ, по чи знайшовъ сей союзъ прихильность навѣть и среди интересованихъ державъ се велике пытанье. Такъ и пр. либеральна праса угорска цѣлкомъ не заявляє такого довѣря до того союза, а ірридента, котрои цѣлею есть, выдерти Австрію Тріестъ и полудніевый Тироль, такожъ не конче прихильна такому союзови. Щобы сей союзъ належно скрѣпити мавъ король Гумбертъ зробити візиту цѣсарю Вальгельму. Но, якъ подаютъ найновѣйшій вѣсти, візиты тои вже теперь не надѣютя въ Берлінѣ. Король Гумбертъ обѣцявъ приїхати, если цѣсарь нѣмецкій обѣцяє его ревізитувати. Но позаякъ се булобъ неможливе підъ теперѣшну хвилю, тожь візита тая на теперь заїехана. — Цѣсарскій месажъ сповнивъ свою цѣль. Бюджетъ на рокъ 1884/85 пріиде підъ нараду парламенту еще въ теперѣшній сесії. О адресѣ супротивляючомся отрученому письму цѣсарському вже и бесѣды не ма. За тое отношенія межи кабинетомъ и парламентомъ а Бисмаркомъ дуже напружени. Кабинетъ довѣдався донерва по оголошенню месажа, що месажъ дѣломъ канцлера, а парламентъ такожъ загально обурений за те, що буде въ підступній способъ змушеваний побрти за водою ки Бисмарка.

Праса берлинска доносигъ, що въ минувшу суботу отбулася въ Берлинѣ колькогодинна нарада министровъ. Предметомъ нарады мавъ бути но вый проектъ гдеякихъ змѣнъ законовъ церковныхъ, котрый однакъ тогды доперва будуть поставленій, если депутатований Внндгорстъ огкаче свое внерѣальное сношеніе законовъ масиухъ.

сенье о знесеню законовъ маевыхъ.
Цѣсаревичъ нѣмецкій выѣжджає сими днями
съ жѣнкою до Италіи. Въ Мопци має онъ встрѣ-
тигся съ королемъ Гумбертомъ. Подорожъ тая
не має однакъ характеру политичнаго. Цѣсаре-
вичъ отбуде тую подорожь іпсогніто яко графъ

Франція. Въ комисії падаты французской, когра радить надъ справою конверсіи ренты въ пресесь кабинету Ферра и министеръ финансовъ Тираръ давали потрѣбнй подсненя. Комисія въ порозумѣнію съ правительствомъ продовжас зъ 5 на 10 днівъ гарантію, що рента не уляже даль-

шай конверсії. Въ сенатъ має въступити Левъ Сей противъ проекта. Праса и публика париска дуже заняті конверсією ренты. Дневники подѣленій на двѣ партіи; одинъ боронять конверсії, другій суть противъ неи. Кромѣ справы конверсії, дневники обговорюють такожъ въ полемичный способъ справу французской колонізаціи, противъ котрои выступила дуже остро праса англійска. Республика французска бажалабы розширити свой вилывъ въ Хинахъ, Тунисъ и на Мадагаскаръ. Англія мимо того, що сама загорнула вже б-ту часть объему цѣлої землѣ въ свои руки, криво дивиться на Францію, котра такожъ старається — задля розвою своєї торговлѣ — о заграницній посѣлости. Газета англійска „Times“ стала перша розводитися надъ негодностею французской прасы, котра радила републицѣ звернути бôльше уваги на свою політику колоніяльну. На се отповѣдь дневникъ парискій „Parlement“ . Дивно то выглядас, пише сей дневникъ, що въ хвили, коли праса англійска такъ кинулася на правоу нашу и на нашу політику колоніяльну, Англія власне що ино загорнула одинъ зъ найбôльшихъ острововъ свѣта, Нову Гвінею, и велику частъ територіи межи Сіерра Леона а републикою Либерійскою. Мы ради послухалибы голосу Times-овъ и понехали всѣлякі замѣры на Тунисъ, Мадагаскаръ и Тонкінгъ, кобы лишь Англія зrekлася той нової добычи (о просторѣ 274.000 миль англійскихъ). Намъ здається однакъ, що такъ Франція не постунає нелегально, якъ и Англія, котра чайже не має ісклучної привилегії до того, щоби все для себе горнути. Єсли же Франція не хотѣлабъ ту поступати самостойно, то вже бодай идучи за примѣромъ Англії, буде колонизувати такожъ, и старатися, где можна о взбoльшенье свого вилыву“. Только пише о той справѣ „Parlement“ . Не пишу отправу дали дневникамъ англійскимъ и іншій дневники французскій. Зъ своєї сторони мы зазначимо только тое, що політика колоніяльна французска, яко бôльше гуманна и мирна, зможе далеко скоршe похвалитись успѣхами по чужихъ краяхъ, а може навѣть съ часомъ и поконати деспотичну и угнетаочу політику колоніяльну Англії.

Нашасти англійской прасы на колоніяльну политику француску малибы впрочемъ хиба гды якусь пôдсгаву, ёслибы республицъ французской справдѣ такъ гарно велося въ той справѣ. Однакъ такъ не есть. Якъ доносятъ найновѣйши вѣсти ведеся французской выправѣ до Тонкингъ въ Хинахъ досыть зле. Французскій войска понесли тамъ великий страты. Проводникъ тои выправы, цолковникъ Каро, зоставъ пострѣленый въ обѣ ноги, а оттакъ умеръ въ наслѣдокъ тыхъ ранъ.

Въ Марсиліи зробили на дняхъ всѣ трагарѣ и роботники портовй змову, котра наражає интересы французской торговлѣ на велике небезпеченьство. До трагаровъ прилучилися матрозы и механики, котрї такъ само якъ тамтѣ отказали всѣлякои помочи и роботы въ обслузѣ кораблѣвъ и порту. Легко теперь поняти, що дѣсся въ портѣ по той причинѣ. Отплываючій корабль не могли забрати товаровъ нагромадженихъ на побережу и терплячихъ черезъ тое великий ушкодження. Надплываючі судна примушены товаръ привезеный або задержувати на покладѣ, або кидати его въ море, если се есть такій товаръ, що псусся. Цѣла корпорація трагаровъ не хоче скорше повернути до роботы, поки ихъ начальники и принципалы не згодятся на условія черезъ нихъ поданий. Условія сї жадають головно безвзглядного получення платнѣ. Купцѣ марсильскій выслали депутатію до мера, щобы тойже вдався въ тую справу и полагодивъ споръ. Меръ не давъ майже нѣякои отповѣди, мотивуючи свою неутральність тымъ, що муниципальність мѣста не може въ нѣякій способъ мѣшатися въ такій споры. *Journal des Debats* похваливъ тую резолюцію мера, но зазначивъ заразомъ, що муниципальність мѣста повинна выдати отгозву до обохъ сторонъ. Въ той отгозвѣ повинно бути высказане, що згода межи принципалами, а трагарями будучими въ змовѣ, тымъ скорше повинна слѣдувати, позаякъ на незгодѣ ихъ терпить не ино торговля Марсиліи але и торговля цѣлої Франції. Нехай обыватель мѣста Марсиліи не забуваютъ, що мѣсто ихъ есть ключомъ французской торговлѣ на Средземнѣму морю, а Марсилія лежить межи

Середземнѣмъ морю, що Марсилія лежить межи двома чужими торговельными мѣстами (межи Геную въ Италіи и Барцельону въ Испаніи). Дуже легко може статися, що Марсилія черезъ подобній факти, якъ теперѣшна змова портової служби втратить перевагу надъ тими обома мѣстами. Торговля, если разъ — оминувши Марсилію — звернеся въ одну або въ другу сторону, наразить торговельный свѣтъ французскій на необ- численній страты, если Франція буде мусѣла чужими мѣстами оплачувати цла и иниші належито- сти за посередниченіе въ спроваджуваню загра-

ничныхъ торговельныхъ матеріяловъ. Марсиліл и такъ вже не есть тымъ торговельнымъ мѣсцемъ, якимъ була давнѣйше. Подъ боками си росте въ силу и Генуа и Барцельона (особливо Барцельона). Каждый день незгоды между ливерантами силь роботничихъ а роботниками, се вода на мынъ тамтыхъ двохъ мѣстъ, котрй не отъ теперь смотрятъ завистно на свою могучу соперницю.

Англія. Свѣжі телеграмы зъ Лондону по-
даютъ намъ богато рѣжныхъ вѣстей относящихся
до процесовъ противъ заговорщикovъ. Оденъ изъ
нихъ, Курлей, о котрого арестованю мы вже дав-
нѣйше доносили, збставъ черезъ дублинській судъ
засужденыи на смерть. По вердиктѣ мавъ онъ
довгу бесѣду, въ котрой запротестувъ противъ
доказовъ судіи, а назывъ ихъ несправедливыми
и односторонними. Признаюи до сего, что нале-
живъ до „непоборимыхъ феніяновъ“, но перечить
сему, будьтобы онъ мавъ брати участъ въ убий-

ствѣ въ парку Фениксъ. До Дублина привезено вчера нового заговорщика арестованного въ Ливерпулью, Кингстона. 20 цвѣтня разочавшися великий процессъ въ Лондонѣ противъ арестованымъ въ Бирмингамъ въ фабрицѣ Witchead-а. Межи сѣмома обжалованными находимо властителя фабрики Witchead'а, и Бернард'а Галлягеръ, котораго подозрѣваютъ о подложеніе мины подъ палату министерства. Оденъ зъ нихъ, Норманъ зрадивъ такъ богато, что полиція мае вже нынѣ майже цѣлый плянъ заговорщикovъ въ рукахъ. Посля сего пляну мали воѣ заговорщики въ одной годинѣ подложить мины въ десятхъ мѣстцахъ Лондону. Справа динамитова займає теперь цѣлу увагу Англійской публики. Праса англійска зновъ выступає дуже пристрастно прогивъ начальника партії Торисовъ Льорда Сельсбери, который своего часу такъ противився уставу динамитовому, а розумѣється, що виносить подъ небеса туюжъ уставу говорячи, що се одно средство на скрытыхъ вороговъ Англії. Зреасумовавши однакъ всѣ тѣ процесы, который вже доси въ Англіи переведений збсталі, мусимо прйтти до сего пересвѣдченя, що всѣ засудженіи и арестованіи суть только орудіями якогось великого союза, котрого члены певно не въ границяхъ Англії анъ Ирландія мешкаютъ. На каждый спосѣбъ однакъ самопожертвованье одиниць есть таке, съ якимъ годѣ встрѣтитися у іншихъ народовъ. И въ Ирландіи и въ Англіи выжидає загалъ якогось страшного переходу зъ теперѣшнього стану рѣчей до іншого. Що остаточно Англія буде мусѣла уступити богато своихъ правъ въ користь „зеленого острову“, о томъ никто не сумнѣваєсь. Ходить только о се, коли прйтде до тои змѣны, до того

катализму, и кто лучше на нѣмъ выйде, чи гнобителъ, чи утишней. Чи революційна партія не выдре на силу конституції че резъ зруйнованье и знищенье Англіи? Головный проводникъ заговорщиковъ Одоннованъ Росса сидить далеко за моремъ. Розпоряджающи великими средствами есть онъ по части паномъ теперѣшной ситуаціи, якъ иише лондонскій „Standard“ и стягае всѣ ирландокъ силы до Америки, щобы зъ оттамъ тымъ сильнейшу акцію противъ ворожой Англіи развиуги. Подъ его проводомъ має отбутися въ Америцѣ великий зборъ Ирландцівъ, на котромъ мають бути обдумани загальний пляны борбы на житѣ и смерть. Поки що, англійскій министеръ справъ внутрѣшныхъ разославъ окружникъ по всѣхъ мѣстахъ Англіи и Шотляндіи, щобы никому не продавати матеріаловъ експлодуючихъ, анѣ такихъ препаратовъ, зъ которыхъ робится динамітъ и нитроглицерина. Та, которыхъ выльосовано на судіївъ присяжныхъ до феніянскихъ процесовъ такъ боятся мести зъ стороны Ирландцівъ, що предсѣдатель трибуналовъ зневоленій такимъ судіямъ, котрій не является, грозити карою 100 фунтовъ штерлинговъ.

Италія. Палата посольска занята розправами бюджетовыми. Позаякъ бюджетне провизоріюмъ кончится съ днемъ 1 го червня, а палата має еще радити надъ бюджетомъ скарбу и справъ внутрѣшнхъ, тожь черезъ кабинету а заразомъ министеръ справъ внутрѣшнхъ запропонує палатъ, щоби воъ ингерпеляції взглядомъ внутрѣшної політики правительства можна було поставити на порядокъ дневный дочерва по залагодженню цѣлого бюджету. По залагодженню бюджету и по интерпеляціяхъ прійде на порядокъ дневный внесеніе правительства о реформѣ законовъ виборчихъ до радъ комунальныхъ и муніципальнихъ. Внесеніе правительства въ той справъ звучить такъ: Право вибору буде прослужувати

звучить такъ: Право выбору буде прислугувати только особамъ, котрй скончили вже 21 рокъ житя, мають весь права обывательский и платятъ що найменше 5 франківъ податку, и знаютъ читати и писати. Подъ тими уловіями будуть мали право выбору такожъ и женщины, котрй могутъ голосувати або лично, або переслати просто до проводничого бюра выборчого въ опечатаной конвертѣ свое вотумъ, заосмотрене власноручнымъ нотаріально стверженымъ підписомъ. Постія тогожъ внесення президенты бóльшихъ мѣстъ не будуть вже іменованій черезъ правительство, а будуть вибираються. Щобы однакъ запобѣди тому, щобы не вибираю людій належачихъ до сторонництва анти-монархичного, застережено тымъ внесенiemъ, що такій начальникъ мѣста, котрый по своимъ выборъ не зложитъ до мѣсяця присяги вѣрності королеви, має откаратися свого чина.

върности королеви, иae отказалася своего чина.

Въ Уданѣ точився, якъ мы вже доносили, сими днями процесъ противъ вспольниковъ Оберданка, Жорданього и Рагозы. Конецъ того процесу такій, что оба обжалованіи пущены на волю. Що до Жорданього, то прокураторъ вже подчасъ росправы отступилъ отъ обжалования. Дивнымъ представляется сей фактъ въ хвили, коли дневники европейскіи пишутъ о заключеню тѣснаго потройнаго союза, — а министры обоихъ державъ не заперечаютъ сихъ вѣстей въ сей способъ подтверждаютъ действительность такого союза. Подъ таку хвилю судъ присяжныхъ, зложенный зъ 12 вѣльныхъ обывательвъ, увольняє вспольниковъ єлочинства, котрого жертвою мазъ части австрійскій цѣсарь. Не входячи въ тое, чи судъ присяжныхъ поступавъ собѣ послѣ законовъ, чи иѣ, все же однакъ будуть могли противники аліансу теперь подносити новый замѣты. Дневники нѣмецкіи вже коментируютъ уваги угорской газеты „Rester Lloyd'a“, котрый такъ пише о томъ засудѣ: „Годъ щобы еще теперь якіи монархъ поѣхавъ на територію италійскую, где судіи присяжній увольняютъ злочинцевъ, котріи роблять атентаты на чужихъ князей. Правительство италійске повинно було всѣми可能ыми способами вплынути на судіївъ, щобы засудъ инакше бувъ выйшовъ; — теперь же стягнуло правительство на себе отвѣчальность за толерованье такихъ маинфестацій публичной opinioni.“

Н О В И Н К И.

— Рускій головный комитетъ выборчій во
Львовѣ взыває делегатоў всѣхъ окружныхъ
комитетовъ, щобы прибули дня 28 руск. цвѣ-
тня (10 л. мая) на зѣбранье до Львова, котре
отбудеся въ сали „Народнаго Дому“ о год.
10 рано. Упрашаєся о повну участъ делегатовъ.

— При надходячомъ празднику свѣтлого Воскресенія
Христоваго складаемъ на руки всѣхъ нашихъ Вы-
сокоповажаныхъ читателѣвъ яйсердечнѣйшии же-
ланія: доброи долѣ для спольнои нашей матери,
безталанной Руси, — щастя и довгоденьствія
для всѣхъ еи сыновъ-патріотовъ. Съ Воскресе-
ніемъ Христа совпадае и воскресеніе всei при-
роды до нового, молодечого житя... Надѣмося,
что свѣжій весняный леготъ разбудить и мѣжъ
наами свѣже, молодече житѣ, — что сегордочна
весна стане гарною, цвituchoю весною нашего на-
родного житя... Пускаютъ леды, смѣяся сонце,
щебечутъ птицъ... Годѣ снати або дрѣмати: часъ
оралицъ, сѣйбы, часъ горячои працѣ на рѣдной
нивѣ. Приготавляются важній змѣяны; — надхо-
дятъ выборы, отбудеся и вѣче. „Разомъ руки си
подаймо“, и плече въ плече, рука въ руку съ
народомъ — ставаймо якъ одинъ мужъ до оборо-
ны нашихъ правъ... А если Богъ працю нашу
поблагословитъ, если хоть половину сотки на-
шихъ пословъ поставимъ въ соймъ на сторожи
нашой „правды и волѣ“, — тогды смѣло будемъ
могли другъ-друга привитати грѣмкимъ: Русь
воскресе!! Веселыхъ святъ — а при свяче-
ніи не забуваймо о — выборахъ и о вѣчу!...

— Выдѣль товариства „Просвѣта“ отбувъ пôдъ проводомъ дра Омеляна Огоновскаго 12 н. с. цвѣтня с. р. пяте, а 18 н. с. цвѣтня с. р. шесте засѣданье. Важнѣйши ухвалы запали таки: 1) Рѣшено друкувати формуляръ на „контрактъ купна-продажи“ и на „позовъ въ справахъ дрѣбныхъ“ — каждого по два тысячъ примѣрникovъ. 2) Зъ датковъ, що вплинули при отбираню гардеробы по вечерѣ муз.-декламаторскому въ память Т. Шевченка, призначено на знесеніе касіера 100 зр. а. в. на стипендію имени Шевченка — а решту на реставрацію Шевченкової могилы. 3) Рѣшено удастись на дорогу судову въ цѣли зреализованія претенсій за книжки взятій давнѣйше въ комісію або на кредитъ. 4) Выслано на руки одного зъ членовъ товариства въ Перемышли даромъ по десять примѣрникovъ тыхъ книжокъ, що призначены для Читалень, въ цѣли роздання ихъ межи школину молодѣжъ при надходящихъ святахъ великодніхъ. 5) Рукописи: „Богате и убоге село“ передано до другого — а „О щадници почтовой“ до первого читанія. 6) Отчитано и вновнѣ затверждено инструкцію, выготовлену секретаремъ выдѣлу для членовъ товариства въ Илавчи на руки Ви. о. Ивана Бѣлинского, маршалка рады повѣтовои теребовельской, въ справѣ задуманого заснованія філії товариства въ Илавчи для членовъ округа теребовельскаго. 7) Яко другу за той рокъ, а 72 зъ ряду, книжочку товариства ухвалено друковать повѣсти К. Михайлишина: „Сирота“ и „Ромаль Наконечный“. Остаточну редакцію поручено секретареви товариства. 8) Принято до вѣдомости, що товариство перепроваджуєся зъ днемъ 7 н. ст. мая с. р. на нове мешканье — при ул. Скарбковской ч. 2., 1 ій поверхъ. 9) Принято до товариства 23 членовъ и рѣшено колька дрѣбнѣйшихъ справъ чисто адміністраційныхъ.

= Вп. М. Дыметъ, звѣстный въ широкихъ рус-
кихъ кругахъ купецъ, заслуженный рускій па-
тріотъ, збставъ покликаный Выдѣломъ краевымъ
на заступника директора „Банку краево-
го“. П. М. Дыметъ бувъ вже передъ тымъ чле-
номъ „раль налзориов“ сего банку.

номъ „рады надзорчои“ сего банку.

— Зъ Яворова одержали мы близшій автентичній вѣсти о тамошнихъ забуреняхъ, котрой предста-
вляютъ дѣло не зовсѣмъ въ такомъ свѣтлѣ, якъ
комуникатъ въ урядорѣ „Gazet-ѣ Lwowsk-ой“. Понеже ц. к. прокураторія сконфискуала вже
допись зъ Яворова представляючу въ одной ту-
гешнїй часописи рѣчь инакше, якъ въ урядовомъ
комуникатѣ, тожь и мы, щобы не наразитись на
неминучу конфискату, не можемъ подати надосла-
ного намъ нашимъ дописователемъ справоздання
въ цѣлой основѣ, а обмежимось только на гдя-
кихъ фактичныхъ дополненяхъ урядового кому-
никату. „Минувшого року ухвалила яворовска
рада мѣска залѣсити выдмиска яворовско-ольшань-
скій (надъ 200 морговъ) коштомъ громадокимъ;
противъ тони ухвалы стоявъ въ опозиції лишь
одинъ передмѣщанинъ. Чи то бѣтъ него, чи и бѣтъ
иныхъ зле поинформованій передмѣщане и Оль-
шанівцѣ постановили опертись господарцѣ репре-
зентациї на ихъ грунтахъ. Говорили: „Залѣсять
паны нашу „отчизну“ нашими руками, а потому
собѣ заберутъ такъ само, якъ то зробивъ одинъ
шанъ въ Судовой Вишни, двѣ милѣ отъ Яворова
(чи се фактъ — не ручу. Дописов.) А впрочемъ,
що намъ за хосенъ зъ тыхъ лѣсівъ, — говори-
ли, — коли въ нихъ не можна анѣ товару части,
анѣ збиранини брати“. — Лѣсъ (около 300 мор-
говъ) выправувала собѣ громада отъ кн. Лянцко-
роньскаго за оплатою 12.000 зр.; користь же зъ
нѣго тая, що деревомъ зъ него опалюють „ко-
муну“, школу, касарнѣ, и т. п. Понеже той лѣсъ
по большої части молодый и густый, то и не ро-
сте трава и худоба не може пастися, хиба лишь
по гдякихъ мѣсцяхъ менше задеревленыхъ або
и незадеревленыхъ. — — Дня 9 л. цвѣтня вы-
значила комиція мѣсцева „школки“ — на громад-
скому пасовиску. Противъ того выступили пе-
редмѣщане однодушно: „Не дамо своего пасовиска,
не дамо!“ Гдяки думали, що то хотятъ и пасо-
виско залѣсити, иртое отозвався одинъ: „Дамъ

анкеты. Гдеякі члены коміоій вносили, щобы розтягнути анкету и на працу горничу, особливо працу роботниківъ въ салинахъ. Противъ сему выступивъ министеръ торговлѣ и пос. Ригеръ. По довшой дебатѣ принято при голосованю по-выше внесеніе.

(Пос. Германъ) поставивъ на заѣданю рады держ. зъ 20 с. м. внебене, щобы увольнити отъ податку на 30 лѣтъ такій домы роботничий, котрый не мѣстять въ собѣ больше двохъ помешканъ съ рѣчнымъ чиншомъ наибѣльше 100 зр., и котрыхъ властителъ зъобовяжутся отступити домы тѣ на власнѣсть своимъ чиншовникамъ за оплатою вартости въ 30 рѣчныхъ амортизаційныхъ ратахъ съ "отсоками" найвысше 5%. Внесене тое важне тымъ, що стоитъ рѣлучности съ способами запобѣгающими шкодливымъ наслѣдкамъ т. зв. ренты домовои, котра особливо въ великихъ мѣстахъ дася дуже доткливо чути убогой части населеня.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Англійскій дневники подаютъ слѣдующу вѣдомость: Въ середиѣ Азіи межи Индіями а россійскимъ Туркестаномъ вытворилася нова музулманьска держава, котра отограе имѣвѣрно въ будучности велику ролю въ борбѣ межи Россією а Англією о панованье надъ Азією. Чотыры ханаты: Кулябъ, Дарвай, Васса и Шудумани, замешкали суть по большої части черезъ Киргизовъ, а по части черезъ ишій турецкій народы, котрій були доси въ зависимости отъ Бухары и Афганистану. На чолѣ каждого ханату стоять емиръ. Доси ханъ Афганистану мѣшиваясь часто въ внутрѣшній справы тыхъ четырохъ ханатовъ. Щобы разъ на все сему зарадити, выбрали емиры тыхъ ханатовъ емира кулябскаго Надѣ-Кушу своимъ начальникомъ и проводникомъ. Въ сей способъ утворився новый независимый великий и сильный ханатъ, котрый ставъ отъ разу однымъ зъ первыхъ ханатовъ середной Азіи.

Нѣмеччина. Квестія потройного европейскаго союза стоитъ все еще у дневниковои на порядку дневномъ; кожда менша чи больша газета посвящае той спрѣвъ многїй уваги. Найбольше говоритьъ о томъ праса нѣмецка, котра послѣдними

вортъ о томъ праса нѣмецка, котра послѣдніми часами головно боронитъ того союза, а выступае якъ найострѣйше противъ всѣхъ критикъ, такъ парискихъ, якъ и англійскихъ газетъ. Министеріальныи берлинскій органъ „Post“ такъ пише о тѣмъ союзѣ: Франція мала надѣю, що Италія дастъся ужити до обезсилення Австріи, но сталося инакше. Въ кругахъ французкихъ политиковъ певно що не ма по той причинѣ радости. Италія мусьла вконецъ прйтти до того пересвѣдченя, що

мусьла вконецъ прятіи до того королевства, чѣ-
въ Франції все переняте духомъ воинскимъ, а
гадка вывѣдки Нѣмеччинѣ за 1871 рокъ не схо-
дила нѣколи зъ пляну, була она и есть идеаломъ
французского народа. Идеалъ сей, хоть и якъ за-
маскованый, мавъ на цѣли передъ всѣмъ выма-
занье Нѣмеччини зъ европейскихъ державъ. Но
Франція на всякий случай повинна роздумати, чи
має она досыть силы до вымѣрення такъ сильного
удару. Nat. Ztg. перечить сему, будьтобы союзъ
бувъ исключно противъ Франції вымѣреный. Дне-
вникъ сей пише, що сей союзъ есть чисто от-
порного характеру. Fremdenblatt полемизує съ
газетою „Times“, підносячи, що інформації Ті-
шес-бвъ, будьтобы Нѣмеччина, Австрія и Італія
вже въ надодистѣ трактовали съ собою о нынѣ-
шнімъ союзѣ, суть цѣлкомъ безпідставними. —
Будь що будь однакъ голосы въ той справѣ суть
уже подѣленій. Фактомъ есть, що союзъ дѣйстно
существує, бо Тиса ажъ надто ясно говоривъ о
тому въ угорскомъ парламентѣ и на радѣ угор-
скихъ министровъ, но чи знайшовъ сей союзъ
прихильность назѣть и среди интересованихъ дер-
жавъ се велике пытанье. Такъ и. пр. либеральна
праса угорска цѣлкомъ не заявляє такого довѣрія
до того союза, а прридента, котрои цѣлею есть,
выдерти Австрії Тріестъ и полудневый Тироль,
такожъ не конче прихильна такому союзови. Що-
бы сей союзъ належно скрѣпити мавъ король Гум-
бертъ зробити візиту цѣсарю Вильгельму. Но,
якъ подаютъ найновѣйши вѣсти, візиты тои вже
теперь не надѣютса въ Берлінѣ. Король Гумбертъ
обѣцавъ приїхати, если цѣсарь нѣмецкій обѣцяє
его ревізитувати. Но позаякъ се будь не-
можливе подъ теперѣшну хвилю, тожь візита таї
на теперь заїехана. — Цѣсарскій месажъ спов-
нивъ свою цѣль. Буджетъ на рокъ 1884/85 прій-
де подъ нараду парламенту еще въ теперѣшній
сесії. О адресѣ супротивляючомся отрученому пись-
му цѣсарському вже и бесѣды не ма. За тое от-
ношеня межи кабинетомъ и парламентомъ а Бис-
маркомъ дуже напружени. Кабинетъ довѣдався
доцерва по оголошенню месажа, що месажъ дѣломъ
канцлера, а парламентъ такожъ загально обурений
за те, що буде въ підступній способъ змушеваний
їїти за рокомъ на Бисмарка.

пойти за волею кн. Бисмарка.

Праса берлинска доносить, что въ минувшую субботу отбулася въ Берлинъ колькогодинна нарада министровъ. Предметомъ нарады явъ бути новый проектъ гдеякихъ змѣнъ законовъ церковныхъ, котрый однакъ тогды доперва будуть поставленъ, если депутатований Виндгорстъ огкаличе свое внерадное заседание закономъ масныхъ.

сенье о знесеню законовъ маевыхъ.
Цѣсаревичъ нѣмецкій выѣжджає сими днями
съ жѣнкою до Италіи. Въ Мопци має биь встрѣ-
тигся съ королемъ Гумбертомъ. Подорожъ тая
не має однакъ характеру политичнаго. Цѣсаре-
вичъ отбуде тую подорожъ іпсогнію яко графъ

Франція. Въ комисія палаты французской, когра радить надъ справою конверсіи ренты и презесь кабинету Ферри и министеръ финансовъ Тираръ давали потрѣбнй поясненія. Комисія въ порозумѣнію съ правительствомъ продовжас зъ 5 на 10 лѣтъ гваранцію, що рента не уляже даль-

шай конверсії. Въ сенатъ має въступити Левъ Сей противъ проекта. Праса и публика париска дуже заняті конверсією ренты. Дневники подѣленій на двѣ партіи; одинъ боронять конверсії, другій суть противъ неи. Кромѣ справы конверсії, дневники обговорюють такожъ въ полемичный способъ справу французской колонізаціи, противъ котрои выступила дуже остро праса англійска. Республика французска бажалабы розширити свой вилывъ въ Хинахъ, Тунисъ и на Мадагаскаръ. Англія мимо того, що сама загорнула вже б-ту часть объему цѣлої землѣ въ свои руки, криво дивиться на Францію, котра такожъ старається — задля розвою своєї торговлѣ — о заграницній посѣлости. Газета англійска „Times“ стала перша розводитися надъ негодностею французской прасы, котра радила републицѣ звернути бôльше уваги на свою політику колоніяльну. На се отповѣдь дневникъ парискій „Parlement“ . Дивно то выглядас, пише сей дневникъ, що въ хвили, коли праса англійска такъ кинулася на правоу нашу и на нашу політику колоніяльну, Англія власне що ино загорнула одинъ зъ найбôльшихъ острововъ свѣта, Нову Гвінею, и велику частъ територіи межи Сіерра Леона а републикою Либерійскою. Мы ради послухалибы голосу Times-овъ и понехали всѣлякі замѣры на Тунисъ, Мадагаскаръ и Тонкінгъ, кобы лишь Англія зrekлася той нової добычи (о просторѣ 274.000 миль англійскихъ). Намъ здається однакъ, що такъ Франція не постунає нелегально, якъ и Англія, котра чайже не має ісклучної привилегії до того, щоби все для себе горнути. Єсли же Франція не хотѣлабъ ту поступати самостойно, то вже бодай идучи за примѣромъ Англії, буде колонизувати такожъ, и старатися, где можна о взбoльшенье свого вилыву“. Только пише о той справѣ „Parlement“. Не пишу отправу дали дневникамъ англійскимъ и іншій дневники французскій. Зъ своєї сторони мы зазначимо только тое, що політика колоніяльна французска, яко бôльше гуманна и мирна, зможе далеко скоршe похвалитись успѣхами по чужихъ краяхъ, а може навѣть съ часомъ и поконати деспотичну и угнетаочу політику колоніяльну Англії.

Напасти англійской прасы на колоніальную политику француску малибы вирочъмъ хиба тогда якусь подсгаву, ёслибы рэпублицъ француской справдѣ такъ гарно велося въ той справѣ. Однакъ такъ не есть. Якъ доносятъ найновѣйши вѣсти ведеся француской выправѣ до Тонкингъ въ Хинахъ досыть зле. Французскій войска цонесли тамъ великий страты. Проводникъ тои выправы, цолковникъ Каро, зоставъ пострѣленый въ обѣ ноги, а оттакъ умеръ въ наслѣдокъ тыхъ ранъ.

Въ Марсиліи зробили на дняхъ всѣ трагарѣ и роботники портовї змову, котра наражає интересы францускої торговлѣ на велике небезпеченьство. До трагаровъ прилучилися матрозы и механики, котрій такъ само якъ тамтій отказали всѣлякои помочи и роботы въ обслузѣ кораблѣвъ и порту. Легко теперь поняти, що дѣєся въ портѣ по той причинѣ. Отплываючій корабль не могли забрати товаровъ ныгромадженихъ на побережу и терплячихъ черезъ тоє великий ушкодження. Надплываючій судна примушеніи товаръ привезеный або задержувати на покладѣ, або кидати его въ море, если се есть такій товаръ, що исуєся. Цѣла корпорація трагаровъ не хоче скорше повернути до роботы, поки ихъ начальники и принципалы не згодятся на условія черезъ нихъ поданій. Условія сї жадають головно безвзглядного получения платнѣ. Купцѣ марсильскій выслали депутатію до мера, щобы той же вдався въ тую справу и полагодивъ споръ. Меръ не давъ майже нѣякої отповѣди, мотивуючи свою неутральність тымъ, що муниципальність мѣста не може въ пѣjakій способѣ мѣшатися въ такій споры. *Journal des Debats* похваливъ тую резолюцію мера, но зазначивъ заразомъ, що муниципальність мѣста повинна выдати отгозву до обохъ сторонъ. Въ той отгозвѣ повинно бути высказане, що згода межи принципалами, а трагарями будучими въ змовѣ, тымъ скорше повинна слѣдувати, позаякъ на незгодѣ ихъ терпить не ино торговля Марсиліи але и торговля цѣлої Франції. Нехай обыватель мѣста Марсиліи не забувають, що мѣсто ихъ есть ключомъ францускої торговлї на Средземнѣму морю. Марсиліа лежить межи

Середземнѣмъ морю, що Марсилія лежить межи двома чужими торговельными мѣстами (межи Геную въ Италіи и Барселону въ Испаніи). Дуже легко може статися, що Марсилія черезъ подобній факты, якъ теперѣшна змова портової служби втратитъ перевагу надъ тими обома мѣстами. Торговля, если разъ — оминувши Марсилію — звернєся въ одну або въ другу сторону, наразить торговельный свѣтъ французскій на необчисленій страты, если Франція буде мусѣла чужимъ мѣстамъ оплачувати цла и иниші належитості за посередниченіе въ спроваджуваню загра-

ничныхъ торговельныхъ матеріялóвъ. Марсилія и
такъ вже не есть тымъ торговельнымъ мѣсцемъ,
якимъ була давнѣйше. Подъ боками еи росте въ
сплу и Генуа и Барцельона (особливо Барцельо-
на). Каждый день незгоды межи лаверантами
силь роботничихъ а роботниками, се вода на
млынъ тамтыхъ двохъ мѣстъ, котрй не отъ теперь
смотретьъ завистно на свою могучу соперницю.

Англія. Свѣжі телеграмы зъ Лондону по-
даютъ намъ богато рѣжныхъ вѣстей относящихся
до процесовъ противъ заговорщикovъ. Оденъ изъ
нихъ, Курлей, о котрого арестованю мы вже дав-
нѣйше доносили, збставъ черезъ дублинській судъ
засужденыи на смерть. По вердиктѣ мавъ онъ
довгу бесѣду, въ котрой запротестувавъ противъ
доказовъ судіи, а назвавъ ихъ несправедливыми
и односторонними. Признавоп до сего, что нале-
живъ до „непоборимыхъ феніяновъ“, но перечитъ
сему, будьтобы онъ мавъ брати участъ въ убий-

ствѣ въ парку Фениксъ. До Дублина привезено вчера нового заговорщика арестованного въ Ливерпулью, Кингстона. 20 цвѣтня разочавшися великий процессъ въ Лондонѣ противъ арестованымъ въ Бирмингамъ въ фабрицѣ Witchead-а. Межи сѣмома обжалованными находимо властителя фабрики Witchead'а, и Бернард'а Галлягеръ, котораго подозрѣваютъ о подложеніе мины подъ палату министерства. Оденъ зъ нихъ, Норманъ зрадивъ такъ богато, что полиція мае вже нынѣ майже цѣлый плянъ заговорщикovъ въ рукахъ. Посля сего пляну мали воѣ заговорщики въ одной годинѣ подложить мины въ десятхъ мѣстцахъ Лондону. Справа динамитова займає теперь цѣлу увагу Англійской публики. Праса англійска зновъ выступає дуже пристрастно прогивъ начальника партії Торисовъ Льорда Сельсбери, который своего часу такъ противився уставу динамитовому, а розумѣється, що виносить подъ небеса туюжъ уставу говорячи, що се одно средство на скрытыхъ вороговъ Англії. Зреасумовавши однакъ всѣ тѣ процесы, который вже доси въ Англіи переведений збсталі, мусимо прйтти до сего пересвѣдченя, що всѣ засудженіи и арестованіи суть только орудіями якогось великого союза, котрого члены певно не въ границяхъ Англії анъ Ирландія мешкаютъ. На каждый спосѣбъ однакъ самопожертвованье одиниць есть таке, съ якимъ годѣ встрѣтитися у іншихъ народовъ. И въ Ирландіи и въ Англіи выжидає загалъ якогось страшного переходу зъ теперѣшнього стану рѣчей до іншого. Що остаточно Англія буде мусѣла уступити богато своихъ правъ въ користь „зеленого острову“, о томъ никто не сумнѣваєсь. Ходить только о се, коли прйтде до тои змѣны, до того

катализму, и кто лучше на нѣмъ выйде, чи гнобителъ, чи утишней. Чи революційна партія не выдре на силу конституції че резъ зруйнованье и знищенье Англіи? Головный проводникъ заговорщиковъ Одоннованъ Росса сидить далеко за моремъ. Розпоряджающи великими средствами есть онъ по части паномъ теперѣшной ситуаціи, якъ иише лондонскій „Standard“ и стягае всѣ ирландокъ силы до Америки, щобы зъ оттамъ тымъ сильнейшу акцію противъ ворожой Англіи развиуги. Подъ его проводомъ має отбутися въ Америцѣ великий зборъ Ирландцівъ, на котромъ мають бути обдумани загальний пляны борбы на житѣ и смерть. Поки що, англійскій министеръ справъ внутрѣшніхъ разославъ окруженникъ по всѣхъ мѣстахъ Англіи и Шотляндіи, щобы никому не продавати матеріаловъ експлодуючихъ, анѣ такихъ препаратовъ, зъ которыхъ робится динамітъ и нитроглицерина. Та, которыхъ выльосовано на судіївъ присяжныхъ до феніянскихъ процесовъ такъ боятся мести зъ стороны Ирландцівъ, що предсѣдатель трибуналовъ зневоленій такимъ судіямъ, котрій не является, грозити карою 100 фунтовъ штерлинговъ.

Италія. Палата посольска занята розправами бюджетовыми. Позаякъ бюджетне провизоріюмъ кончится съ днемъ 1 го червня, а палата має еще радити надъ бюджетомъ скарбу и справъ внутрѣшнхъ, тожь черезъ кабинету а заразомъ министеръ справъ внутрѣшнхъ запропонує палатъ, щоби въ інгерпеляції взглядомъ внутрѣшної політики правительства можна було поставити на порядокъ дневный дочерва по залагодженню цѣлого бюджету. По залагодженню бюджету и по інтерпеляціяхъ прійде на порядокъ дневный внесеніе правительства о реформѣ законовъ виборчихъ до радъ комунальныхъ и муніципальнихъ. Внесеніе правительства въ той справъ звучить такъ: Право вибору буде прослужувати

звучить такъ: Право выбору буде прислугувати только особамъ, котрй скончили вже 21 рокъ житя, мають весь права обывательский и платятъ що найменше 5 франківъ податку, и знаютъ читати и писати. Подъ тими уловіями будуть мали право выбору такожъ и женщины, котрй могутъ голосувати або лично, або переслати просто до проводничого бюра выборчого въ опечатаной конвертѣ свое вотумъ, заосмотрене власноручнымъ нотаріально стверженымъ підписомъ. Постія тогожъ внесення президенты бóльшихъ мѣстъ не будуть вже іменованій черезъ правительство, а будуть вибираються. Щобы однакъ запобѣди тому, щобы не вибираю людій належачихъ до сторонництва анти-монархичного, застережено тымъ внесенiemъ, що такій начальникъ мѣста, котрый по своимъ выборъ не зложитъ до мѣсяця присяги вѣрності королеви, має откаратися свого чина.

върности королеви, має откazатися свого чина.
Въ Удинѣ точився, якъ мы вже доносили, сими днями процесъ противъ вспольниковъ Оберданка, Жорданього и Рагозы. Конецъ того процесу такій, что оба обжалованій пущены на волю. Що до Жорданього, то прокураторъ вже подчасъ росправы отступивъ отъ обжалования. Дивнымъ представляется сей фактъ въ хвили, коли дневники европейской пишутъ о заключеню тѣсногого потройного союза, — а министры обохъ державъ не заперечаючи сихъ вѣстей въ сей способъ потверджаютъ дѣйствість такого союза. Подъ таку хвилю судъ присяжныхъ, зложенный зъ 12 вѣльныхъ обывательвъ, увольняе вспольниковъ злочинства, котрого жертвою явъ пасти австрійскій цѣсарь. Не входячи въ тое, чи судъ присяжныхъ поступавъ собѣ послѣ законовъ, чи нѣ, всеожь однакъ будуть могли противники аліансу теперь подносити новый замѣты. Дневники нѣмецкій вже коментують уваги угорской газеты „Rester Lloyd'a“, котрый такъ пише о тѣмъ засудѣ: „Годъ щобы еще теперь якій монархъ поїхавъ на територію италійску, где судія присяжнийувольняютъ злочинцевъ, котрій роблять атентаты на чужихъ князейвъ. Правительство италійске повинно було всѣми можливыми способами вплинути на судіевъ, щобы засудъ инакше бувъ выйшовъ; — теперь же стягнуло правительство на себе отвѣчальность за толерованье такихъ манифестацій публичной opinіи.“

Н О В И Н К И.

— Рускій головный комитетъ выборчій во
Львовѣ взыває делегатовъ всѣхъ окружныхъ
комитетовъ, щобы прибули дня 28 руск. цвѣ-
тня (10 л. мая) на зѣбранье до Львова, котре
отбудеся въ сали „Народного Дому“ о год.
10 рано. Упрашаєся о повну участъ делегатовъ.

— При надходячомъ празднику свѣтлого Воскресенія
Христоваго складаемъ на руки всѣхъ нашихъ Вы-
сокоповажаныхъ читателѣвъ яйсердечнѣйшии же-
ланія: доброи долѣ для спольнои нашей матери,
безталаннои Руси, — щастя и довгоденьствія
для всѣхъ еи сыновъ-патріотовъ. Съ Воскресе-
ніемъ Христа совпадае и воскресеніе всei при-
роды до нового, молодечного житя... Надѣмося,
що свѣжій весняный леготъ разбудить и мѣжъ
нами свѣже, молодече житье, — що сегорѣчная
весна стане гарною, цвituchoю весною нашего на-
родного житя... Пускаютъ леды, смѣяся сонце,
щебечутъ птицъ... Годѣ спати або дрѣмати: часъ
оралицъ, сѣйбы, часъ горячои працѣ на рѣнной
нивѣ. Приготавляются важній змѣны; — надхо-
дятъ выборы, отбудеся и вѣче. „Разомъ руки си
подаймо“, и плече въ плече, рука въ руку съ
народомъ — ставаймо якъ одинъ мужъ до оборо-
ны нашихъ правъ... А если Богъ працю нашу
поблагословитъ, если хоть половину сотки на-
шихъ пословъ поставимъ въ соймъ на сторожи
нашой „правды и волѣ“, — тогды смѣло будемъ
могли другъ-друга привитати грѣмкимъ: Русь
воскресе!! Веселыхъ святъ — а при свяче-
ніи не забуваймо о — выборахъ и о вѣчу!...

— Выдѣль товариства „Просвѣта“ отбувъ пôдъ проводомъ дра Омеляна Огоновскаго 12 н. с. цвѣтня с. р. пяте, а 18 н. с. цвѣтня с. р. шесте засѣданье. Важнѣйшій ухвалы запали таки: 1) Рѣшено друковати формуляръ на „контрактъ купна-продажи“ и на „позовъ въ справахъ дробныхъ“ — каждого по два тысячъ примѣрниковъ. 2) Зъ датковъ, що вплинули при отбираню гардеробы по вечерѣ муз.-декламаторскому въ память Т. Шевченка, призначено на знесеніе касіера 100 зр. а. в. на стипендію имени Шевченка — а решту на реставрацію Шевченкової могилы. 3) Рѣшено удастись на дорогу судову въ цѣли зреализованія претенсій за книжки взятій давнѣйше въ комісію або на кредитъ. 4) Выслано на руки одного зъ членовъ товариства въ Перемышли даромъ по десять примѣрниковъ тыхъ книжокъ, що призначены для Читалень, въ цѣли роздання ихъ межи школину молодѣжъ при надходящихъ святахъ великодніхъ. 5) Рукописи: „Богате и убоге село“ передано до другого — а „О щадници почтовой“ до первого читанія. 6) Отчитано и вновнѣ затверждено инструкцію, выготовлену секретаремъ выдѣлу для членовъ товариства въ Илавчи на руки Ви. о. Ивана Бѣлинского, маршалка рады повѣтовой теребовельской, въ справѣ задуманого заснованія філії товариства въ Илавчи для членовъ округа теребовельскаго. 7) Яко другу за той рокъ, а 72 зъ ряду, книжочку товариства ухвалено друковать повѣсти К. Михайлишина: „Сирота“ и „Ромаль Наконечный“. Остаточну редакцію поручено секретареви товариства. 8) Принято до вѣдомости, що товариство перепроваджуєся зъ днемъ 7 н. ст. мая с. р. на нове мешканье — при ул. Скарбковской ч. 2., 1 ій поверхъ. 9) Принято до товариства 23 членовъ и рѣшено колька дробнѣйшихъ справъ чисто адміністраційныхъ.

= Вп. М. Дыметъ, звѣстный въ широкихъ рус-
кихъ кругахъ купецъ, заслуженный рускій па-
тріотъ, збставъ покликаный Выдѣломъ краевымъ
на заступника директора „Банку краево-
го“. П. М. Дыметъ бувъ вже передъ тымъ чле-
номъ „раль налзориов“ сего банку.

номъ „рады надзорчои“ сего банку.

— Зъ Яворова одержали мы близшій автентичній вѣсти о тамошнихъ забуреняхъ, котрій предста-
вляютъ дѣло не зовсѣмъ въ такомъ свѣтлѣ, якъ
комуникатъ въ урядорѣ „Gazet-ѣ Lwowsk-ой“. Понеже ц. к. прокураторія сконфискувала вже
допись зъ Яворова представляючу въ одной тут-
ешнїй часописи рѣчь инакше, якъ въ урядовомъ
комуникатѣ, тожь и мы, щобы не наразитись на
неминучу конфискату, не можемъ подати надбла-
ного намъ нашимъ дописователемъ справоздання
въ цѣлой основѣ, а обмежимося только на гдя-
кихъ фактичныхъ доповненяхъ урядового кому-
никату. „Минувшого року ухвалила яворовска
рада мѣска залѣсити выдмиска яворовско-ольшань-
скій (надъ 200 морговъ) коштомъ громадокимъ;
противъ тони ухвалы стоявъ въ опозиції лишь
одинъ передмѣщанинъ. Чи то отъ него, чи въ бѣ-
нишихъ зле поинформованій передмѣщане и Оль-
шанівцѣ постановили опертись господарцѣ репре-
зентації на ихъ грунтахъ. Говорили: „Залѣситъ
наши нашу „отчизну“ нашими руками, а потому
собѣ заберуть такъ само, якъ то зробивъ одинъ
цанъ въ Судовѣй Вишнї, двѣ милѣ отъ Яворова
(чи се фактъ — не ручу. Дописов.) А впрочѣмъ,
що намъ за хосенъ зъ тыхъ лѣсовъ, — говори-
ли, — коли въ нихъ не можна анѣ товару пасти,
анѣ збиранины брати“. — Лѣсъ (около 300 мор-
говъ) выправувала собѣ громада отъ кн. Лянцко-
роньского за оплатою 12.000 зр.; користь же зъ
него тая, що деревомъ зъ него опадлють „ко-
муну“, школу, касарнѣ, и т. п. Понеже той лѣсъ
по большої части молодий и густый, то и не ро-
сте трава и худоба не може пастися, хиба лишь
по гдякихъ мѣсцяхъ менше задеревленыхъ або
и незадеревленыхъ. — — Дня 9 л. цвѣтня вы-
значила комісія мѣсцева „школки“ — на громад-
скому пасовиску. Противъ того выступили пе-
редмѣщане однодушно: „Не дамо свого пасовиска,
не дамо!“ Гдякий думали, що то хотять и пасо-
виско залѣсити, и протоє отозвався одинъ: „Дамъ

